

نگاهی به «ترین» های اسکار ۲۰۲۵

اسکار ۲۰۲۵ موفق شد تا با کنار گذاشتن مسائلی چون توجه به آثار کم‌مایه که نارضایتی‌های بسیاری را پس از اعلام اسامی نامزدها موجب شده بود، فراتر از انتظاراتها برگزار شود؛ عدم اقبال به «امیلیا پرز» و «شور» در کنار چرخش به سمت «آنورا» و «بروتالیست» را می‌توان از جمله مظاهر این سیاست درست خواند.

به گزارش خبرنگار سینمایی ایرنا، نودوهفتمین دوره جایزه اسکار، بسیار بیش از آنچه تصور می‌شد، خوب پیش رفت. در سالی که هالیوود، اقبال به مراتب کمتری به نسبت ادوار اخیر خود داشت و اعلام نامزدهای اسکار ۲۰۲۵، آخرین تیر ناامیدی برای این سال شمرده می‌شد، انتخاب‌های خوب و پراقبال آکادمی، نظرات را تا حدودی در پایان فصل جوایز تغییر داد.

افتخارآفرینی «آنورا» در بخش‌های اصلی این جایزه اما بهترین قسمت ماجرا بود. فیلمی که با استقبال خوبی از جانب مخاطبان و منتقدان مواجه شده بود و یکی از معدود آثار قابل‌دفاع این دوره از اسکار بود. «آنورا» در بخش بهترین فیلم، کارگردانی، بازیگر نقش اول زن، فیلمنامه اصلی و تدوین جایزه گرفت و توانست اعتباری به انتخاب‌های این دوره بدهد. عدم انتخاب «آنورا» در شاخه‌هایی چون بهترین فیلم و فیلمنامه اورجینال و حتی کارگردانی کافی بود تا تعداد منتقدان داوری‌های این دوره، به مراتب بیشتر از میزان فعلی باشد.

اگرچه «آنورا» تجربه خوبی را برای عشاق سینما رقم زد اما بهترین قسمت اسکار ۲۰۲۵ برای ایرانی‌ها، افتخارآفرینی «در سایه سرو» در شاخه انیمیشن کوتاه است. فیلمی کم‌ادعا که به دور از فاکتورهای رایج دیده شدن آثار برای داوران آکادمی توانست به این افتخار برسد و سینمای ایران را برای سومین مرتبه به اسکار برساند.

اما اتفاق غم‌انگیز اسکار امسال، ناکامی **دمی مور** پس از حدود ۲ دهه نقش‌آفرینی طراز اول در سطح بین‌المللی است. همان‌گونه که انتظار می‌رفت، ساختار فیلم تحسین‌شده «ماده» چیزی نبود که موردپسند داوران آکادمی باشد و به همین دلیل، این فیلم تنها توانست در شاخه چهره‌پردازی به جایزه برسد. حال آن‌که سطح گسترده اقبال رسانه‌ها نسبت به جایزه **دمی مور**، این انتظار را ایجاد کرده بود که فیلم دست‌کم در این بخش بتواند افتخارآفرین ظاهر شود. انتخاب نشدن

مور در این بخش، یکی از غمانگیزترین بخشهای اسکار امسال برای عشاق سینما بود. انتخاب **مایکی مدیسون** برای اسکار امسال با در نظر گرفتن برنده جایزه سال گذشته این رشته (اما استون)، گزاره علاقمندی آکادمی به نقشی مشخص برای زنان را بار دیگر تقویت کرد.

«بروتالیست» در کنار «ماده»، فیلم «مجمع کاردینالها» نیز دیگر ناکام بزرگ اسکار امسال بود. فیلمی پراقبال که از آن به عنوان یکی از رقبای اصلی «آنورا» نام برده می‌شد اما این فیلم در نهایت تنها به یک جایزه در شاخه بهترین فیلمنامه اقتباسی که حق مسلم اثر بود، بسنده کرد تا یکی از ناکامان واقعی این دوره لقب بگیرد.

«بروتالیست» که در کنار «آنورا» و «مجمع کاردینالها»، سومین ضلع کیفی آثار این دوره اسکار بود نیز با ۳ جایزه، انتظارات را تا حدود زیادی برآورده کرد. فیلم ۲ جایزه قابل انتظار در شاخه‌های بهترین بازیگر نقش اصلی مرد و بهترین موسیقی متن را از آن خود کرد. در شاخه بهترین فیلمبرداری، اگرچه نگاه‌ها بیشتر به سمت «تلماسه» و حتی «نوسفراتو» بود، این جایزه به «بروتالیست» رسید تا حق مطلب در مورد این فیلم تحسین‌شده ادا شود.

حالا که بحث ناکامی است، باید به انیمیشن «ربات وحشی» نیز اشاره شود. انیمیشنی که با ۳ نامزدی تبدیل به اولین انیمیشنی شد که نامزد دریافت بیش از ۲ جایزه اسکار می‌شود اما فیلم در هر ۳ شاخه ناکام ماند تا سال پرافتخار این انیمیشن با چنین فینال مغمومی به پایان برسد.

اگر ریزبینی دقیق رقبای نتفلیکس نبود، قطعاً «امیلیا پرز» یکی از پرتکرارترین نام‌های اسکار امسال بود. تنها چند روز پس از اعلام اسامی نامزدها بود که برخی از توئیت‌های قدیمی **کارلا سوفیا** در توهین به مسلمانان و البته اسکار، به جریان قالب رسانه‌ای تبدیل شد. این بازیگر نیز در مصاحبه‌ای احساسی، با صحنه گذاشتن بر دیدگاه‌هایش، عملاً شانس فیلم را برای افتخارآفرینی در اسکار نابود کرد. اتفاقی که با واکنش شدید کارگردان فیلم نیز همراه بود اما این بازیگر، به تنهایی کار فیلم را تمام کرد تا «امیلیا پرز» که در ۱۳ شاخه نامزد شده بود و رکورددار نامزدی این دوره به حساب

می‌آمد، در نهایت تنها به دو جایزه در شاخه بهترین بازیگر نقش مکمل زن و بهترین ترانه بسنده کند. اگر فیلم در همین ۲ شاخه نیز جایزه نمی‌گرفت، به سومین فیلم تاریخ اسکار تبدیل می‌شد که با این تعداد نامزدی، اسکار را دست خالی ترک می‌کرد.

البته ذکر این نکته نیز حائز اهمیت است که یکی از بیشترین میزان انتقادهای به اسکار امسال مربوط به توجه بیش از اندازه آکادمی به «امیلیا پرز» بود. بسیاری از منتقدان و رسانه‌ها بر این باور بودند که این فیلم شایستگی توجه تا این میزان (۱۳ عنوان نامزدی) نبوده است. عدم اقبال اسکار به این فیلم در شب برگزاری، خود سهم قابل توجهی از انتقادهای را از بین برد. همچنین عدم توجه به «شرور» نیز دیگر عنصری بود که سبب شد تا منتقدان این دوره اسکار، از عملکرد داوران رضایت بیشتری داشته باشند. حتی افتخارآفرینی «شرور» در شاخه بهترین طراحی لباس نیز با واکنشهای تندی مواجه شده است؛ جایی که فیلم شایستگی بسیار اندکی برای تصاحب این جایزه داشت.

اسکار امسال به اسکار امسال مربوط به توجه بیش از اندازه آکادمی به «امیلیا پرز» بود. بسیاری از منتقدان و رسانه‌ها بر این باور بودند که این فیلم شایستگی توجه تا این میزان (۱۳ عنوان نامزدی) نبوده است.

بزرگ‌ترین ضربه به این فیلم اما عدم انتخاب در بخش بهترین فیلم بین‌المللی بود. شاخه‌ای که جایزه آن از ماه‌ها پیش برای این فیلم کنار گذاشته شده بود اما حواشی اخیر، نقش تعیین‌کننده‌ای در این میزان ناکامی داشت. «دانه انجیر معابد» حتی با وجود این میزان خودزنی «امیلیا پرز» نیز نتوانست طبق پیش‌بینی‌های متعارف، افتخاری را به دست آورد.

انیمیشن «جریان» در شاخه انیمیشن بلند، دست به یک تاریخ‌سازی بزرگ زد. درحالی‌که رقابت اصلی در این بخش میان «ربات وحشی» و «درون و بیرون ۲» بود و حتی از «خاطرات یک حلزون» به‌عنوان آلترناتیو ناکامی این ۲ فیلم نام برده می‌شد، جایزه این شاخه در حضور غول‌های استودیویی، به کارگردان لتونیایی رسید. البته که حرکت یک‌نواخت «جریان» در فصل جوایز می‌توانست به چنین اختتامیه باشکوهی برسد. یک انیمیشن خاص که در شرایط عادی، کمتر استودیویی حاضر بود زیر بار تولید آن برود. انتخاب این انیمیشن در شرایطی که «نگاه به گذشته» حتی در میان نامزدها نبود، این شاخه را به یکی از

پرچالش‌ترین بخش‌های اسکار ۲۰۲۵ تبدیل کرد.

اسکار ۲۰۲۵، در مجموع، انتخاب‌های خوبی داشت و غافلگیری‌های منفی اندکی را به خود دید. چندان به آثار ایدئولوژیک توجه نکرد و همچنین از حاشیه‌های کمتری برخوردار بود و توانست بسیار بیشتر از آنچه انتظار میرفت، موفق ظاهر شود و با این رویکرد، از تعداد منتقدانش، به شدت کم کند.